

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

19. 02. 2024 - 25. 02. 2024

motto týdne:

„Byl jsem s tebou ve všem, cos podnikal,“ praví Bůh.

PONDĚLÍ 19. 02. blah. Konráda Confalonieri de Placenta, poustevníka

Mt 25,31-46; Žl 19,8.9.10.15 Komentář: **Lv 19,1-2.11-18**

Mám-li někoho opravdu rád, snažím se jej napodobit. Snaha být alespoň trochu tak dobrý, jako Hospodin, ať vyvěrá z lásky k Němu.

ÚTERÝ 20. 02. sv. Hyacinty a Františka Martovi, děti

Mt 6,7-15 ; Žl 34,4-5.6-7.16-17.18-19 Komentář: **Iz 55,10-11**

Kéž si tuto sílu Božího slova uvědomím vždy, když je zvěstováno při bohoslužbě. Mojí odpovědí ať jsou činy: tak se „nevrátí nic bez účinku“.

STŘEDA 21. 02. sv. Petra Damiani, kardinála a učitele církve OSB

Lk 11,29-32; Žl 51,3-4.12-13.18-19 Komentář: **Jon 3,1-10**

Ninivští inspirovali svého krále. Kajičnost začala „odspodu“.

Výzva pro mě, abych začal sám u sebe...

ČTVRTEK 22. 02. svátek Stolce sv. Petra

1 Petr 5,1-4; Žl 23,1-3.4.5.6 Komentář: **Mt 16,13-19**

Užívání „klíčů“ musí provázet láska a odvaha jít občas proti zaběhlým zvyklostem. Dnes se mohu zvláště modlit za římského biskupa.

PÁTEK 23. 02. sv. Polykarpa, biskupa, mučedníka

Mt 5,20-26; Žl 130,1-2.3-4ab.4c-6.7-8 Komentář: **Ez 18,21-28**

Obrácení není pouze odvrácení se od špatnosti, ale změna vztahu k Bohu. On není jakýmsi „hlídačem“, ale chce mou lásku! Právě to má být impulsem pro mé jednání.

SOBOTA 24. 02. blah. Josefy Naval Girbés, panny, karmelitánské terciářky

Mt 5,43-48; Žl 119,1-2.4-5.7-8 Komentář: **Dt 26,16-19**

Být zvláštním, vyvoleným lidem, znamená úzké přátelství. On si mě vyvolil jako první. Tato skutečnost ať předznamenává můj vztah k Němu.

2. neděle postní - Cyklus B - 25. 02. 2024

Víra má své etapy. Od víry dětské či závislé na emotivních momentech člověk zraje k víře dospělé. Jaké to má aspekty, patří k víře emoce a lze zažít opravdové zázraky? Postní doba je časem modlitby za katechumeny, a tak i dnes připojme modlitbu za plnost víry pro ty, kdo Boha hledají a jsou na cestě víry začátečníky.

1. ČTENÍ

Příběh se odehrává asi v 19. stol. př. Kr. mezi kočovníky na polopoušti. Abrahámová oběť je zásadním symbolem. Všimněme si, že neodmítl obětovat vlastního syna, ač to bylo pro něj zhroucením nadějí slíbených Bohem. Pro svoji poslušnost se stal příkladem hluboké víry.

Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18

Bůh zkoušel Abraháma a řekl: „Abraháme!“

Odpověděl: „Tady jsem!“ Bůh pravil: „Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj ho tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím.“ Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář a narovnal dříví. Pak vztáhl ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna. Ale Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: „Abraháme, Abraháme!“ Ten se ozval: „Tady jsem!“

Anděl řekl: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nic mu nedělej, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna.“ Abrahám pozdvihl své oči, a hle – za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako celopal místo svého syna.

Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl:

„Při sobě samém přísahám – praví Hospodin – že jsi to udělal a neodepřel jsi mi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a tvé potomstvo se zmocní brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi mě poslechl.“

ŽALM 116

Tento žalm je modlitbou člověka, který zakusil vysvobození z tísně, zažil, že Bůh jedná v jeho prospěch, podobně, jako to zakusil Abrahám.

Odpověď: Budu kráčet před Hospodinem v zemi živých.

Měl jsem důvěru, i když jsem si řekl: – „Jsem tak sklíčen!“

– Drahocenná je v Hospodinových očích – smrt jeho zbožných.

Ach, Hospodine, jsem tvůj služebník, – jsem tvůj služebník,

syn tvé služebnice, – rozvázal jsi moje pouta. – Přinesu ti oběť díky, Hospodine, – a budu vzývat tvé jméno.

Splním své sliby Hospodinu – před veškerým jeho lidem – v nádvořích domu Hospodinova, – uprostřed tebe, Jeruzaléme!

2. ČTENÍ

Čteme závěr Pavlova vysvětlení duchovního ospravedlnění na základě víry.

Autor s velice emotivní dikcí opouští předchozí argumentační přísnost a vrhá se do bouřlivého járotu nad darem Boží spásy.

Řím 8,31b-34

Bratři! Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Když ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní? Kdo vystoupí se žalobou proti Božím vyvoleným? Bůh přece ospravedlňuje! Kdo odsoudí? Kristus Ježíš přece zemřel, ano i z mrtvých vstal, je po Boží pravici a přimlouvá se za nás!

EVANGELIUM

Zjevení na hoře volně navazuje na první Ježíšovu předpověď vlastní smrti. Učedníci však jeho slova nepochopili a nepřijali. Pán jim dává zakusit svoji slávu, aby poznali, že předpověď smrti patří do velkolepé Boží strategie. Hora je odkazem na horu Sinaj, kde dostal Mojžíš smlouvu. Oblak v biblické řeči představuje přítomnost Boží slávy (Ez 1,28...).

Mk 9,2-10

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbělel – žádný bělič na zemi by ho nedovedl tak vybělit. Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?“ Nevěděl totiž, co by měl říci; tak byli ustrašeni. Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouchejte!“ Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Toho slova se chytili a uvažovali mezi sebou, co to znamená „vstát z mrtvých“.

K ZAMYŠLENÍ

Okamžik Kristova proměnění na hoře popisují všechna tři synoptická evangelia. Jde tedy o zásadní moment. **Ježíš vede apoštoly** od úžasu nad zázraky a mocnými činy **ke skutečné víře**. Jak jen mohou přijmout a opřít se vírou o to, že je skutečně Boží Syn, který přináší spásu každému člověku? Zůstanou věrnými i v okamžiku jeho smrti na kříži? Pán jim nabízí zážitek, dech beroucí situaci, kdy sám stojí uprostřed (!) největších postav Starého zákona a dějin Izraele. A dokonce zaslechnou znovu hlas Boha Otce. Naše víra má své kroky a etapy. Patří k ní zážitky. Ale také situace v Getsemanech, u kříže nebo etapy pouště. **Ale cílem všech těchto momentů je živý vztah s Bohem.**